

FTM-Mission

Jubileumsskrift

*En utblick över fyra decenniers missionsarbete
till länderna i Östeuropa*

40 år

i missionens
tjänst

1984 - 2024

Guds trofasthet genom 40 år

Hur sammanfattar man på bästa sätt 40 år av missionsarbete? I detta jubileumshäfte vill vi försöka beskriva och peka på några av de olika grenar som varit missionens kallelse och som varit betydelsefulla under dessa år. Vi vill också ge röst åt några av dem som fått ta emot denna hjälp.

Genom åren har missionens olika åtaganden varierat. På olika sätt har FTM-Mission fått vara till välsignelse för Östeuropas folk och den evangeliska kyrkan. Visionen som Gud gav till Oliver Lindberg redan 1978 har alltid varit vägledande i allt det vi gjort under alla dessa år och fortfarande gör.

Vid starten 1984, då FTM-Mission grundades, fanns det en tom kontorlokal på ca 300 kvm, två tryckpressar och en fätölj i svart läder. Det är den du ser på bild här intill. Fätöljen finns kvar än idag och är en påminnelse om Guds trofasthet. Ur "ingenting" skapade Gud ett kraftfullt verktyg som haft nåden att vara verksamt under fyra decennier.

Som missionsorganisation vill vi vara framåtriktad, inte leva på gamla minnen. Men i en tid som denna kan det ändå vara bra att blicka tillbaka. Inte för att bygga piedestaler över vår egen förträfflighet, utan för att påminna sig om vad Gud gjort och kunna peka på hans trofasthet.

Under de år järnridån fortfarande fanns, var bibelspridning en av de viktigare pelarna i det Gud kallade oss att göra. Under flera år försåg vi församlingar och organisationer i länderna bakom järnridån med evangelium. Under flera år skickades bibeldelar in i Östeuropa via den "armé" av brevmissionärer som rekryterats i hela Skandinavien. Vi förmedlade även ett antal tryckerier som, under en följd av år, tryckte böcker och annat evangeliskt material. Dessa försåg i sin tur församlingarna med evangelisk litteratur. Ett av dessa finns fortfarande och är verksamt i Rumänien. Under tre månader 1993 trycktes 500 000 olika skrifter i detta tryckeri. Under 80-talets senare hälft medverkade vi till att

en miljon Biblar kunde föras in i Sovjetunionen. FTM-Missions bidrag blev ca 100.000 Biblar. Åtskilliga tusental Biblar och Nya Testamenten har tryckts i väst och sedan smugglats in i länderna bakom järnridån. På samma sätt var pastorskonferenserna ett annat viktigt verktyg. Under många år fick dessa hållas i hemlighet. Bibelspridning och utbildning av pastorer har varit en bärande pelare i den kallelse Gud gav till Oliver Lindberg 1978. På de följande sidorna kan du läsa om Olivers & Ullas kallelse som ledde dem in i detta arbete.

Genom åren har vi också bidragit till att ett tiotal kyrkolokaler kunnat byggas i Östeuropa, främst i Rumänien, men också i Basjkortostan, i sydöstra Ryssland.

Vid sidan av detta har FTM-Mission alltid värnat om de som lever utsatt. Hand i hand med det evangeliska arbetet har dessa 40 år också inneburit ett omfattande humanitärt arbete. I både Polen och Rumänien har vi under åren skickat stora mängder nödhjälp. Genom åren lämnade ca 350 långtradare vårt kontor med destination Polen och Rumänien.

Genom åren har vi också haft förmånen att arbeta tillsammans med ortopederna som hjälp till vid utprovning och anpassning av proteser i Polen och senare i Rumänien. Efter revolutionen i Rumänien 1989 har vi haft förmånen att arbeta tillsammans med Caminul Felix, där vi på olika sätt bidragit till organisationens utveckling.

Romernas situation har också gripit tag i oss, varför vi också samarbetar med Löftenas Barn i Oradea, Rumänien som uteslutande arbetar för romers rätt.

Sedan 2010 finns vi även verksamma i Glodeni, Moldavien, där vi tillsammans med Pingstförsamlingen stöttar ekonomiskt och praktiskt i olika sociala och humanitära projekt. Med tillförsikt ser vi fram emot vad Gud vill göra.

*Maria & Jörgen Lindberg
FTM-Mission*

VISIONEN

I boken "Min Resa - Från Busfrö till missionär" skriver Oliver Lindberg om hur Gud kallade honom till den tjänst som sedan blev grunden för det arbete som sedan startade 1984, då FTM-Mission grundades. Här följer ett utdrag ur boken.

Just detta ämne om vision, motive-ring och målsättning talade starkt till mig. Jag minns särskilt en broder som talade över detta ämne. Hans namn är Paul Petré från Kanada. Hans undervisning om nödvändigheten av att be Gud om en klar och tydlig vision i arbetet, talade mycket starkt till mig. Resultatet av undervisningen, samt Herrens tilltal på olika sätt, fick mig att förstå vikten av att avskilja mer tid i bön, för att be om en klar och tydlig vision från Herren.

På kvällen den tionde januari, 1978 gick jag därför till handling. Jag sa till Ulla att jag måste få reda på varför Gud kallat oss in i detta missionsarbete. Jag kommer därför inte att gå och lägga mig ikväll förrän Gud, på ett klart och tydligt sätt, visat mig varför han kallat just oss, och vilken inriktning arbetet härifrån Sverige skall ha. Jag går ner i gillestugan och kommer inte upp och lägger mig förrän jag fått klara instruktioner från Herren. Mitt beslut var bergfast. Inget kunde stoppa mig den kvällen.

Det blev sent den natten. Timme efter timme gick och jag tyckte att jag, allt eftersom tiden gick, kom allt närmare Herren. Plötsligt hände något. Jag vet inte exakt tidpunkten och jag vet inte heller om det var i vaket eller slumrande tillstånd det hände. Ett vet jag dock. Helt plötsligt befann jag mig ovanför ett hus någonstans i dåvarande Sovjetunionen. Jag förstod att jag befann mig där, eftersom jag hörde någon tala ryska.

Det var någon som talade med hög och tydlig stämma. Det lyste också i ett av fönstren i huset nedanför mig. Jag sänktes sakta ner ovanifrån mot fönstret. När jag tittade in såg jag en man med knäppta händer ligga på sina knän och tala med Herren. Han grät

intensivt medan han bad. Det märkliga var också att jag förstod allt han sade, trots att jag inte kunde det ryska språket. Så här minns jag hans innerliga och intensiva bön:

"Jag kommer till dig Gud, i din sons Jesu Kristi namn, därför att ingen kan komma till dig, utom genom det namnet. När jag nu kommer till dig, vet jag att du lyssnar till mig. Jag kommer till dig därför att jag behöver din hjälp i den situation jag befinner mig i. Jag vet att du kallat mig att vara ett redskap för din församling här på orten. Jag har också under lång tid sett din hand över mig och den tjänst du anförtrott åt mig. Tack Gud för allt du har gjort för mig. Men nu behöver jag din hjälp. Har Du någon gång ägnat ett ögonblick åt innehållet i min bokhylla där på väggen? Har du sett att den är nästan tom?

Jag har inte ens en Bibel att läsa. Inte heller har jag några böcker från vilka jag kan hämta en djupare kunskap, insikt och förståelse i *ditt* ord. Jag ber dig Gud, hjälp mig. Jag ber dig också att du skall sända dina tjänare från väst till mig och mina medbröder som tjänar dig. Sänd oss apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare enligt Efesierbrevet 4:11. Sänd oss personer, smorda av din Ande, som kan undervisa oss och ge oss större insikt och kunskap i *ditt* ord. Vi behöver också Biblar och Nya Testamenten."

Jag ville gå in till honom och slå mina armar omkring honom, men kunde det inte. Jag grät med honom och jag ropade: – Gud, du måste hjälpa honom.

Plötsligt förflyttades jag och bilden jag såg i mitt hjärta förändrades. Jag förstod att jag befann mig i Polen. Där upplevde jag hur samma bön om hjälp ropades ut av en Herrens tjänare. Detta upprepades sedan i Östtyskland, Tjeckoslovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Jugoslavien, Albanien och slutligen också i Kina. Överallt upplevde jag samma sak, hur en Herrens tjänare, med hög och ljudlig stämma, ropade till Gud om hjälp.

Herrens Ande hade på något förunderligt sätt tagit mig med på en resa genom hela den kommunistiska världen. Lika plötsligt som det började, lika plötsligt var jag tillbaka i gillestugan. Jag grät som ett litet barn. Jag var också, som du förstår, oerhört skakad av upplevelsen.

Hur skall detta gå till? tänkte jag. Jag känner inte till några personer med de kvalifikationer som kommer att krävas. Samtidigt upplevde jag den helige Andes påtagliga närvaro och jag kunde höra honom mycket tydligt tala till mig när han sade: *"Slå upp Sakarja bok och läs den sjunde versen i det tredje kapitlet."*

Ivrigt sträckte jag mig efter min Bibel. Jag fann stället, torkade tårarna och läste. "Så säger Herren Sebaot: 'Om du vandrar på mina vägar och håller mina befallningar, så skall du få styra mitt hus och vakta mina förgårdar. Du skall få en plats att vandra på bland dem som står här.'"

Det blev för mycket för mig. Jag grät så att tårarna rullade i strid ström ned för mina kinder. Mellan de djupa snyftningarna bad jag i mitt hjärta och undrade hur detta skulle kunna förverkligas. Åter hörde jag Herren säga: *"Läs den sjätte versen i nästa kapitel."*

Jag gnuggade mina ögon igen för att kunna se. Jag läste med spänning de välkända orden: "Detta är Herrens ord till Serubbabel: 'Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.'"

Ett lugn sänkte sig över mig. Det tog en lång stund innan jag hade hämtat mig från den starka upplevelsen. Jag var fortfarande i bön, när jag fram på småtimmarna lade mig i min säng. Ulla sov stilla och lugnt. Ulla var inte ens riktigt vakna när jag nästa morgon ivrigt började berätta för henne om nattens upplevelser.

Herrens Ande hade på något förunderligt sätt tagit mig med på en resa genom hela den kommunistiska världen

– Lugna dig, jag måste hinna vakna först innan du börjar berätta för mig vad du har varit med om.

Ulla såg i mitt ansikte att jag varit med om något spännande varför hon, när hon vaknat till, var mycket intresserad av att få höra min berättelse.

Senare vid frukostbordet berättade jag i detalj vad jag varit med om. Samma djupa gudsnärvaro, som jag upplevt under nattens timmar, sänkte sig ned över oss där i köket. Vi förstod att Gud hade en plan för oss och att Han ville att vi skulle bejaka och acceptera denna plan, vilket vi också gjorde.

Från den stunden visste vi båda två, att Gud kallat oss till en speciell uppgift i dessa länder. Hur det skulle gå till, hade vi i den stunden ingen aning om. Det enda som var klart för oss var, att om vi gjorde allt som stod i vår makt att vara trogna och följa kallelsen, skulle Gud ta hand om resten.

Tiden gick och missionsarbetet i Sverige bara växte och växte. I april månad 1978 kom jag av en händelse i kontakt med en bibellärare. En vän till honom hade tidigare ringt mig och berättat om honom, och att han väldigt gärna ville träffa oss för ett samtal. Jag hade inte en aning om vad han hade på hjärtat, när vi träffades. Nu var denne man, tillsammans med vår gode vän på besök i vårt hem. Ulla bjöd på fika medan vi samtalande med varandra.

Vi fann varandra och upptäckte snart att vi, så att säga, talade samma språk och bar på samma vision. Vi förstod genom detta att Herren sammanfört oss, eftersom det blev klart för oss att vi bar på samma vision. Under samtalets gång framkom också, att denne broder i stort sett hade haft samma upplevelse som jag. Innan bröderna lämnade oss, bestämde vi att vi skulle be om Guds konkreta ledning hur vi skulle gå tillväga.

Den Gud kallar – utrustar Han

Som tidigare nämnts finns det ingen möjlighet att sammanfatta de 40 åren FTM-Mission funnits. Eftersom Oliver inte längre finns med oss, så ska jag, som en av grundarna, försöka dela några tankar och händelser av det jag har varit med om. Det som står fram tydligt när jag tänker tillbaka är ord som tacksamhet och Guds trofasthet under alla de år vi arbetat. Det är några händelser som har stannat kvar i mitt minne.

När vi förstod att Gud hade en ny väg för oss att gå in på, för oss som makar, men också för oss som familj, blev det viktigt för mig att se och veta om jag också var inkluderad i kallelsen. Tidigare kan man läsa om hur Gud kallat Oliver genom de upplevelser han hade. Jag var övertygad om att Gud hade kallat Oliver till tjänst, men vi var gifta och levde tillsammans. Vad skulle hända med mig och familjen och hur skulle det bli?

Jag var tveksam och började att be att Gud skulle ge mig ett tecken på om han också hade kallat mig in i arbetet. Inför ett viktigt beslut som vi stod inför, ett beslut som skulle påverka framtiden för oss som familj, kände jag oro och tveksamhet och var rädd. På natten innan beslutet skulle tas, vaknade jag av att Oliver bad och talade i tungor, fortfarande sovande, och det hade aldrig hänt tidigare. Efter det kom en hälsning till mig. Jag låg stilla och kände att det var något speciellt som hände. I hälsningen hörde jag samma ord som jag bett om i min bön inför det beslut vi skulle ta. ”Jag, Herren, har sett och hört din oro och rädsla,

men jag skall vara med dig och hjälpa dig, om du litar på mig. Ty jag är Herren, din Gud, som håller dig vid din högra hand som säger till dig: ”Frukta icke, jag hjälper dig.” Jesaja 41:13.

När allt var över, väckte jag Oliver och frågade honom om han var medveten om vad som skett. Hans enda svar var: ”Det känns skönt nu,” sedan somnade han igen. Jag är övertygad om att det var det tecken jag behövde för att veta att Gud även hade kallat mig. Det har också burit mig under alla de år vi har arbetat. Det har burit i såväl goda som svåra tider. Jag är så tacksam för att Gud ser till oss personligen och vet vad vi behöver. Jag kan säga att jag aldrig känt oro eller rädsla under alla de år vi arbetat. Jag har varit trygg i löftet Gud gav. *Den Gud kallar – utrustar han.*

Under de 40 år vi har arbetat har vi fått se östländerna lyda under kommuniststyre och även fått vara med att se hur länderna fått sin frihet. Jag kan se tillbaka på tider då det inte gick att ringa ett telefonsamtal utan att beställa det genom en telefonist och få

det levererat när som helst på dygnet. Dessutom var det troligen avlyssnat. Vi hade också ett kodsysteem med några av kontakterna i öst, eftersom det inte gick att kommunicera fritt med hänsyn till våra vänner.

Den första resan jag gjorde till ett kommunistland, gjorde jag tillsammans med en kvinna från USA. Hon hade för övrigt ryskt påbrå. Vi hade ett uppdrag att utföra inne i Sovjetunionen. Vi visste att det skulle vara förenat med risker, vilket gjorde att vi inte var säkra på vad som skulle hända. Det första vi hörde efter att vi kommit in i landet och gått genom tullen var: ”Ni skulle ha kommit igår!” Resan blev försenad en dag, på grund av visumproblem. De visste alltså detta. Redan då förstod vi att vi var bevakade och det fortsatte under hela vis-

**Jag är övertygad
om att det var det
tecken jag behöv-
de för att veta att
Gud även hade
kallat mig**

telsen. På den tiden när man reste i ett kommunistland och man kom från ett land i väst, var det svårt att vara anonym. Man ”stod ut” vad man än gjorde och hur man än var klädd. När vi senare skulle försöka få kontakt med personen vi var där för att träffa, kände vi att vi var bevakade och fick därför avbryta vårt försök att ta kontakt med personen.

Dagen därpå hade vi en tänkbar plats, förutbestämd, där vi kanske kunde försöka träffas. Då gick det bättre och vi kunde fullfölja vårt uppdrag. Vi fick också med oss en gåva till en församling hemma i Sverige. Vi var glada att vi lyckats få gåvan med oss genom tullen, vilket inte var givet. Detta var sent 70-tal och min första spännande resa till ett kommunistland.

En dag fick vi ett vykort från en av våra kontakter i öst med en bild på en officiell byggnad. Vi förstod genast att personen hade problem med myndigheterna. Jag och en kvinnlig vän åkte till landet för att ta reda på vad som hänt. Väl inne i landet, på väg till vårt resmål, skulle vi besöka en annan person för att se om de kunde hjälpa oss med ett hotellrum som vi kunde hyra. På den tiden kunde vi inte meddela personerna att vi skulle komma, utan när vi var framme, fick vi parkera en lång väg från deras hus och ringa på i skydd av mörkret. Jag kommer aldrig att glömma när vännen sakta öppnade dörren och det välkomnade vi fick när jag sade: ”Jag är Olivers fru!” Vi hade aldrig tidigare träffats. Vi lyckades få ett hotellrum och efter att vi sovit och rest en timme, nådde vi platsen där vi skulle se om vi kunde träffa personen som skickat vykortet. Efter att vi tagit skydd bakom ett hus, vi ville inte gå in, eftersom vi inte visste om personen var hemma. Efter att vi suttit där en lång tid, stannade en bil vid huset och vi såg en person gå in i huset. Vi hade ett kort på personen, eftersom jag aldrig träffat honom. Efter att ha ”spejat” på huset under ett par timmar, fick vi slutligen möta personen som vi var där för att träffa och höra vad som hänt. Efter en tid och efter att personen besökt polisen och myndigheterna, ordnades allt till slut. Vi kände att det var rätt och viktigt att vi åkt för att höra vad som hänt och också för att stötta personen och hans familj.

Byggnationen av Tonårshuset i Oradea, Rumänien har också dröjts sig kvar i hjärtat. Ett hus som har blivit ett hem för många

Efter att ha ”spejat” på huset under ett par timmar, fick vi slutligen möta per- sonen som vi var där för att träffa

unga vuxna. Detta är historien om Tonårshuset och hur allt började. En kväll ringde ett par vänner på vår dörr. Vännen var i byggbranschen. Efter att vi pratat en stund och fikar, frågade mannen om FTM- Mission skulle vara intresserad av att köpa ett monteringsfärdigt hus med 14 lägenheter för ett bra pris. Vi tittade bara på varandra och mycket mer blev inte sagt om detta. Vi visste inte just då vad vi skulle kunna använda huset till. När våra vänner gått, hade vi båda tänkt på Rumänien. På morgonen ringde Oliver till Lars Hörnberg, grundare till Caminul Felix Barnbyar i Rumänien och frågade om de behövde ett hus med 14 lägenheter. Lars började gråta och berättade att han just kommit från ett möte där de pratat om och bett för en lösning för de tonåringar som var 18 år och var

tvungna att flytta ut från sina familjer. (Så var lagen i Rumänien vid den tidpunkten). När vi hörde det, var det ingen tveksamhet om att det var Herren som hade talat.

Nu tog ett långt och tufft arbete sin början. Eftersom huset skulle byggas på en gammal kyrkogård, skänkt av kommunen, var det mycket arbete som behövdes göras. Det var så roligt att se hur huset växte fram, eftersom vi visste att det skulle bli ett hem för många tonåringar på väg in i vuxenlivet. Vi åkte till Rumänien och inredde en lägenhet med möbler och inredning från Sverige. Den fick sedan heta ”Sverigelägenheten”. Runt millennieskiftet var huset färdigt och kunde invigas. Det var en glädjens dag! Det är spännande att samarbeta med Herren. Ja, det var några händelser som dröjts sig kvar i mitt hjärta och minne.

Det har varit många händelserika år genom både glädje och sorg, genom kamp och seger. Men genom allt har Gud varit trofast. Många år har gått och vi är så tacksamma att Gud kallade oss i tjänst för Honom. Mitt hjärta är fullt av tacksamhet över Guds kärlek och omsorg. Som jag skrev tidigare, den Gud kallar – utrustar Han.

*Ulla Lindberg
Grundare*

Det första uppdraget

Någon månad efter att FTM-Mission startat sin verksamhet övertog vi ansvaret att hjälpa diabetes- och glutenintoleranta barn i Polen. Under flera år försåg vi bland annat ett barnhem med både glutenfritt mjöl och insulin.

En tid innan FTM-Mission grundades hade ECL (den organisation makarna Lindberg arbetade för innan FTM-Mission grundades) tagit på sig att förse insulin och glutenfritt mjöl till sjuka barn i Polen. Det insulin och glutenfria mjöl som Polen själva tillverkade var av så pass undermålig kvalitet, att de som använde detta riskerade att dö i unga år. På årsbasis innebar detta åtagande 2 000 flaskor insulin och 2,5–3 ton glutenfritt mjöl. Den årliga kostnaden för mjölet var 15 000 kronor per ton och 100 000 kronor för 2 000 flaskor insulin.

Det som initierade arbetet med glutenfritt mjöl och insulin var ett nödrop från Polen. Till våra kontakter i Polen kom det ett nödrop från Danuta, som var mamma till Michael. Michael var vid tidpunkten två år och svårt glutenintolerant. Hans sjukdom var så svår att han riskerade att dö. Räddningen för honom blev att vi kom med glutenfritt mjöl. Några år senare fick vi ta emot ett tack från Michael:

”Käre Oliver! Jag vet inte om du kommer ihåg mig? Jag var två år då du för första gången kom till oss. Jag var mycket sjuk då. Du kom med glutenfritt mjöl till oss för att användas till bröd och matlagning. I hela fyra år har jag vårdats och hållit diet. Tack vare dig och dina vänner har jag haft bröd att äta under denna tid. Idag är jag åtta år och frisk. Nu är jag som alla andra människor. Jag kommer aldrig att glömma min tacksamhet till dig Oliver och dina vänner.”

*Piotr Cieslar längst till höger tillsammans med
representanter för de polska myndigheterna framför
en sändning av det glutenfria mjölet.*

Michael och hans syster.

Brevmissionen

Guds ord vet inte några mänskliga begränsningar eller hinder. Det låter sig aldrig stoppas, kan inte förtryckas. Det känner inte heller till några landsgränser.

Under tiden före kommunismens fall arbetade vi mycket med bibelspridning och smuggling av evangelisk litteratur.

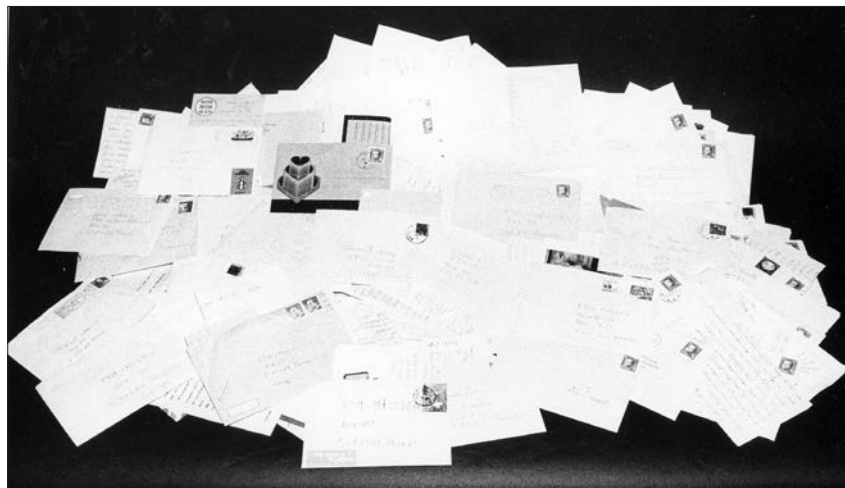
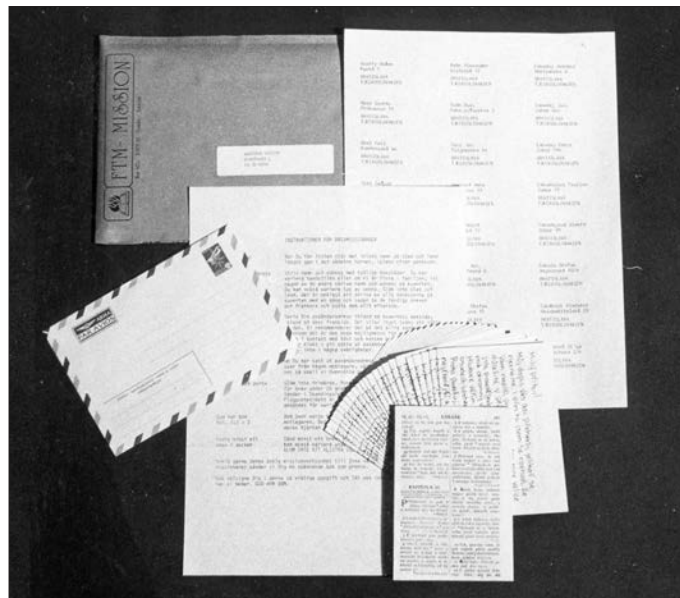
Ett arbete som följde med in i FTM-Mission från ett tidigare arbete var det som kallades för brevmissionen. Trots att den evangeliska kyrkan förföljdes, kunde Guds ord ändå förmedlas till människor bakom järnridån. Guds kallelse var att stötta den lidande och förföljda kyrkan. Under tiden före kommunismens fall smugglades därför telefonkataloger ut ur de länder som led under det kommunistiska förtrycket.

Katalogerna innehöll namn på personer, okända för oss, men kända av Gud. Dessa, för oss okända människor, kom sedan att få del av Guds ord genom den "armé" av brevmissionärer som regelbundet skickade bibeldelar från Nya Testamentet till personerna på listan. Det geniala med detta sätt att evangelisera, var att myndigheterna aldrig kunde spåra dessa försändelser. Alla kuvert var olika och såg ut som personliga brev från någon bekant i väst. På så sätt kunde vi under många år sprida Guds ord till människor i dessa länder. Lika enkelt som genialt. Men att smuggla ut dessa kataloger var inte helt utan risk.

Vad frukten av detta arbete blev vet bara Gud, men vi vill tro att det har givit en rik himmelsk skörd av människor som annars inte skulle fått ta del av Guds ord.

Övre bilden: Varje brevmissionär fick tillskickat detta paket som innehöll: bibeldelar, adresser och instruktioner.

Nedre bilden: Brev från en troende vän i väst.

Utdelning av Biblar i Sovjet.

Tryckning av Biblar och bibelsmuggling

Under de första åren, efter att FTM-Mission grundats, var bibelsmuggling och tryckning av Biblar en av missionens huvudsakliga arbetsuppgifter. Genom åren har hundratusentals olika publikationer tryckts eller förmedlats in i länderna bakom järnridån.

Allt sedan FTM-Mission grundades 1984 upptogs en stor del av vårt arbete att samla in pengar för att kunna trycka Biblar och annan kristen litteratur. Vi har medverkat till att Biblar trycks på många östeuropeiska språk, även kinesiska. Dessa Biblar har sedan via olika kontakter smugglats in i länderna bakom järnridån.

Detta var ett återkommande uppdrag som vi åtog oss under de år som länderna i Östeuropa var stängda för evangeliet. Åtskilliga 100 000-tals Biblar eller Nya Testamenten har nått dessa länder under de år de officiellt sett var stängda och det kristna evangeliet var förbjudet.

Efter att järnridån fallit uppstod ett enormt behov av att förse dessa länder med kristen litteratur. Vi påbörjade då arbetet med att förse länderna med utrustning för att själva kunna trycka det som behövdes. Under de påföljande åren köpte vi in utrustning till ett 10-tal kompletta tryckerier. Det var offsetpressar, framkallningsutrustning, tryckplåtar, skärmaskiner, häftmaskiner, offsetfärg samt papper för ett års produktion. Vi har under åren förmedlat tryckerier till följande länder: Polen, Rumänien, Ryssland, Indien, Lettland, Estland och Albanien. I enbart Rumänien trycktes under tre månader (1993) 500 000 evangeliska böcker.

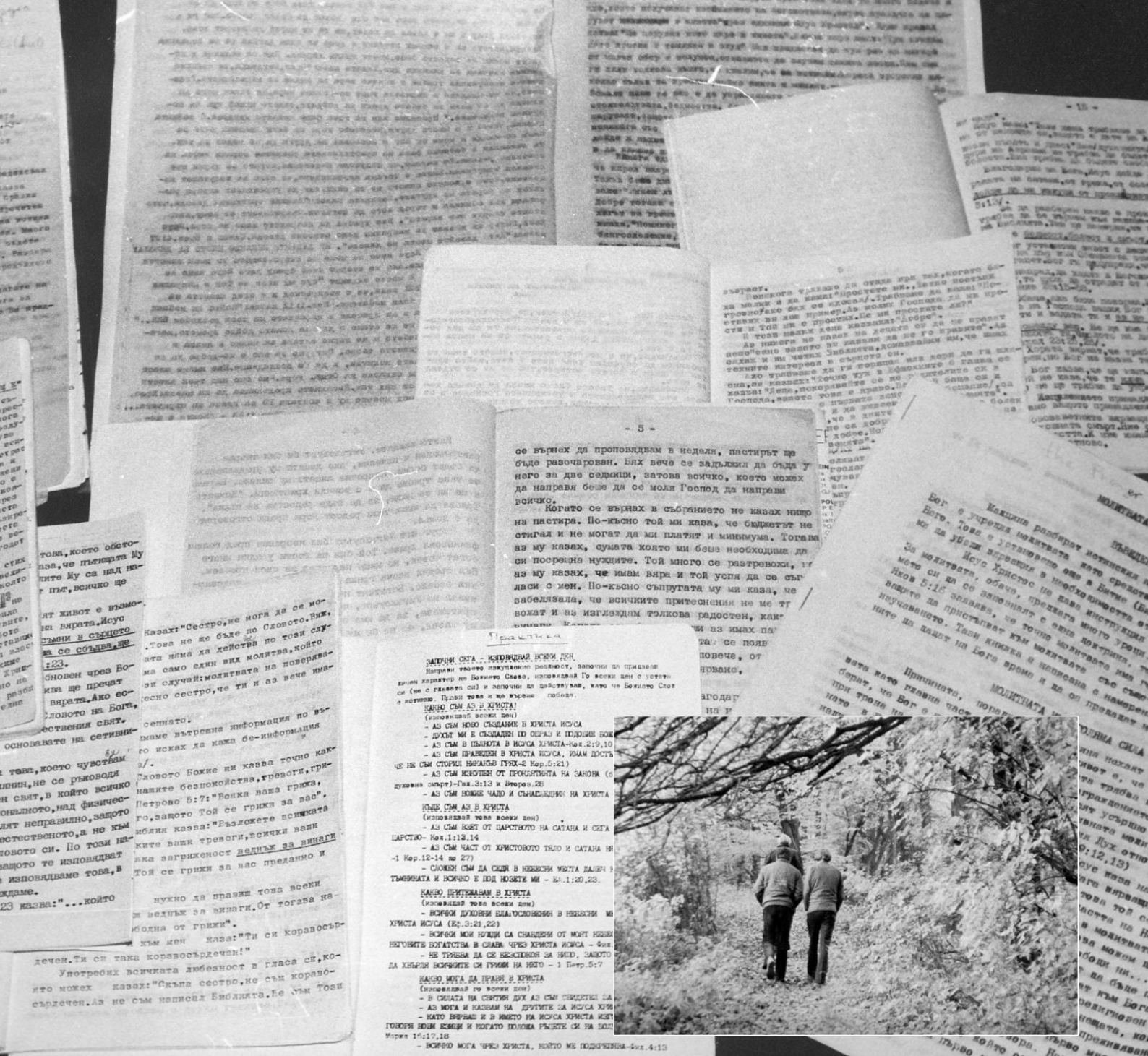
Under hela 90-talet och framåt betjänade dessa tryckerier den evangeliska kyrkan i framför allt Polen och Rumänien med evangelisk litteratur. Tack vare dessa tryckerier kunde flera familjer försörjas. Även om det inte var det primära målet, blev det samtidigt en hjälp till självhjälp. Ett av tryckerierna är fortfarande i funktion och finns i Oradea, Rumänien.

Övre bilden. Ulla Lindberg på besök i ett av de tryckerier som FTM-Mission levererat.

Vår rumänske kontakt hjälper till med lastningen av ett tryckeri vid vårt dåvarande kontor i Tranås.

Noggrant förda anteckningar på ryska från bibelstudier och pastorer på väg till en "underjordisk" konferens för pastorer någonstans i Östeuropa

Hunger efter Guds ord

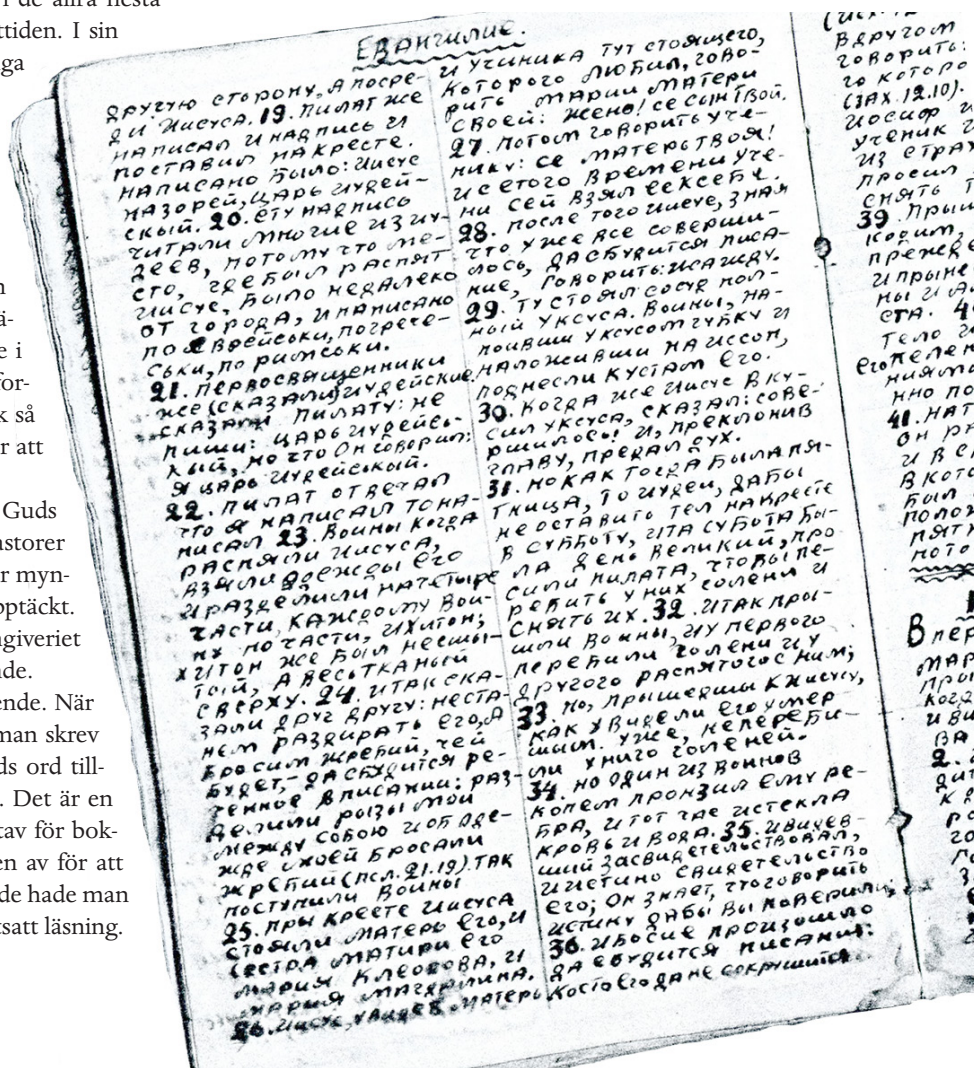
En av de bärande pelarna i FTM-Missions uppdrag har varit undervisning till pastorer och andra andliga ledare. I sin kallelse har Gud varit tydlig; att det var till de kristna bakom järnridån som hjälpen skulle riktas.

Betydelsen av att äga en egen Bibel har kraftigt underskattats av oss här i väst. Men för den som lidit, förföljts eller avtjänat ett fängelsestraff för sin tro, har Guds ord alltid varit någonting oskattbart. Att äga en Bibel var i de allra flesta fall förenat med fängelsestraff under kommunisttiden. I sin strävan att kunna få tillgång till Guds ord, var många beredda att riskera mycket. Många gånger var ett fängelsestraff inte något som avskräckte, snarare tvärt om. Då fick man en möjlighet att evangelisera bland fångarna.

I framför allt Polen och Rumänien var den hemliga polisen mycket aktiv i att infiltrera församlingar. Representanter för den hemliga polisen fanns representerad i många församlingar. I Rumänien finns expempel på att körledare som tjänade i församlingen under många år, egentligen var informatörer för hemliga polisen, Securitate. Man gick så långt att man "lärde" sig att tala i tungor, detta för att framstå som trovärdig i församlingen.

Under de år länderna var stängda, fick därför Guds ord förmedlas i hemlighet. Undervisningen av pastorer fick ske på undanskymda platser, i skogen eller där myndigheterna inte letade. Dock med risk för att bli upptäckt. Ingen visste vem man kunde lita på, eftersom angiveriet var utbredd bland grannar, vänner och andra troende.

De få Biblar som fanns, delades mellan de troende. När man fick Bibeln i sin hand, lästes den inte, utan man skrev av den. På så sätt hade man alltid en del av Guds ord tillgängligt. Bibeln här intill är ett exempel på detta. Det är en fotostatkopia av en handskriven rysk Bibel. Bokstav för bokstav, ord för ord, mening för mening skrevs orden av för att sedan kunna läsas. Efter många timmar av skrivande hade man sin egen Bibel, eller i vart fall delar av den, för fortsatt läsning.

En tillbakablick över 40 år

Pawel Cieslar var en av våra kontaktpersoner i Polen. Pawel hjälpte också till vid de pastorskonferenser som vi ordnade. Han var en av nyckelpersonerna i Polen under både 80- och 90-talet.

Fyrtio år är en lång tid och det är svårt att tro att allt ligger bakom oss. Men det är bra att se tillbaka och försöka komma ihåg några av de saker som hände i vårt liv och som åstadkommits under dessa fyrtio år, särskilt för Guds rike.

Jag minns särskilt de första träffarna med Oliver och Ulla Lindberg som kom till Polen för att ta reda på hur de kunde hjälpa kristna i nöd i vårt land. Det var kommunistisk regering och vi var tvungna att vara mycket försiktiga med hur vi träffade kristna från väst. Detta eftersom vi visste att vi var noga övervakade hela tiden och lätt kunde anklagas för att vara spioner. Men vi tyckte om hur Oliver och Ulla var väldigt försiktiga och kloka i sitt förhållningssätt, så att de inte skulle skapa problem för oss.

Oliver lämnade sina 30-litersbehållare med "svenskt vatten" i mitt garage och jag behöll dem i flera år. Det var ett vittnesbörd om Guds vägledning och skydd att föra Biblar och litteratur till Polen. Men det var nog ett frågetecken för det polska sättet att leva och varför han tog med sig vatten till Polen? Hans förklaring var att han hade problem med sin mage och polskt vatten var inte så bra, så han tog med svenskt vatten för matlagning och annat.

När Oliver och Ulla fick reda på vad som behövdes mest i Polen började de organisera sådan hjälp. De kom med lastbilar med mat, mediciner, sjukhussängar, insulin och sprutor, kläder, vitaminer och annat. En av de nödvändiga varorna var glutenfritt mjöl av god kvalitet för barn. Det glutenfria mjöl Polen producerade var av dålig kvalitet, men det som FTM-Mission skickade, var välbehövligt och mycket uppskattat här. Detta var, visade det sig, det bästa sättet att öppna dörrarna till Polen, och det gav FTM-Mission och Oliver Lindberg ett gott namn, även på reger-

ingsnivå. Detta var till hjälp för kyrkan i Polen. På grund av det, fick de tillstånd att ta med Biblar och kristen litteratur till Polen. Oliver Lindberg presenterades för höga regeringstjänstemän och belönades med heder och tack. Vi som kyrka delade också hjälpen med det polska folket, och det var mycket uppskattat. Även nu, så många år senare, minns man det och pratar om det.

Oliver fick också veta att pastorer och ledare skulle uppskatta bra, gedigen bibelundervisning. Han kom i kontakt med några bra och kända bibellärare och organiserade konferenser för pastorer och kyrkliga ledare. FTM-Mission sponsrade dessa för att göra dem tillgängliga för pastorer som inte kunde täcka kostnaderna. Dessa var också till välsignelse för många pastorer och församlingar i Polen. FTM-Mission stöttade också ekonomiskt ett antal pastorer under många år.

I början av FTM-Missions arbete i Polen hade vi inte mycket kristen litteratur på polska. Då föreslog Oliver att de skulle kopiera kassetter med bra undervisning från välkända bibellärare och pastorer och göra dessa tillgängliga för pastorer och ledare i Polen som var intresserade och kunde förstå engelska. Dessa band skickades till många pastorer över hela Polen. Det var också uppskattat och hjälpsamt. Vi översatte också några bra undervisningsserier till polska, tillhandahållna av FTM-Mission, som sedan trycktes i Sverige och gjordes tillgängliga i vårt land.

Det var ett stort privilegium personligen att få lära känna Oliver och Ulla. Både en nära vänskap under många år och att arbeta med dem för Guds rike under så många år. Under krigslagarna i Polen, när butikerna var tomma och vi var tvungna att ha speciella matkuponger för att kunna handla, brukade vi säga: "I sådana tider av nöd och kris, är det bra att ha en Fader i himlen och en broder i väst".

*Pawel Cieslar
f.d. pastor*

Dopförrättning någonstans i Östeuropa.

Vi tackar Gud för vänner

Jan Cieslar var en av våra kontaktpersoner i Polen. Som pastor ledde han en av de församlingar som också stod som mottagare av de hjälpsändningar som FTM-Mission skickade genom åren.

När vi blir äldre tänker vi tillbaka på hur det var när vi var unga. Vi minns ofta nostalgiskt om gamla dagar, men det var inte alltid bättre än det är nu. I en tid då allt i Polen kontrollerades av regeringen och kommunistpartiet, hade vi som kristna lite mer frihet än andra kommunistiska länder, eftersom vi alltid hade Biblar. Det fanns en butik med Biblar i Polen, men det var svårt att få tag på dem. Sedan, som kyrka, fick vi tillstånd att importera Biblar om någon i väst kunde ge oss dem. På den tiden, för 40 år sedan, hade vi vänner i Sverige.

Det var Oliver Lindberg, ledaren för FTM-Mission, som började att ta med hela sändningar med Biblar som vi kunde dela ut till tusentals polska familjer. Dessutom, när krigslagar infördes i Polen och våra butiker stod tomma och nästan allt bara var på speciella kuponger, började Oliver och Ulla och deras vänner ta hela transporter av mat, mediciner och andra nödvändiga saker till Polen. Det hjälpte inte bara oss, utan vi kunde hjälpa såväl sjukhus som andra människor och barnhem och vårdhem. Detta har hjälpt oss att få ett gott namn bland folket och även hos myndigheterna i våra städer.

En annan mycket viktig hjälp för kyrkan i Polen var FTM-Missions konferenser och seminarier för pastorer. De kom med många välkända pastorer och predikanter från väst och undervisade oss i hur vi bättre kunde tjäna den polska kyrkan och nationen.

För det mesta sponsrade FTM-Mission dessa konferenser, eftersom många polska pastorer inte hade råd att betala för dem. Varje dag tackar jag Gud för att han gett oss sådana vänner. För det de har gjort, har varit och är en stor och bestående välsignelse. Jag tackar också Gud för att Oliver och Ulla är mina nära vänner.

*Jan Cieslar
f.d. pastor*

*Jan Cieslar f.d. pastor och en av våra
kontakter i Polen.*

Undervisning till pastorer och andliga ledare

En av de bärande pelarna i FTM-Missions historia har varit att förse pastorer och andra andliga ledare i Östeuropa med god undervisning. Detta har skett genom att hålla pastorskonferenser, men också sända inspelad undervisning till dessa pastorer.

I den vision som Oliver Lindberg fick ta emot, som du kan läsa om i början av detta häfte, gav Gud ett tydligt uppdrag; att förse pastorer med undervisning från Guds ord. Eftersom det inte alltid var möjligt att resa, skickade vi som ett komplement, under en följd av år, undervisning på VHS och på kassettband.

På vårt kontor hade vi genom kontakter fått tillgång till undervisning på VHS samt på kassettband på engelska. Vi hade några hundra videoband och ca fyratusen kassettband. Dessa duplicerades och skickades sedan per post till de kontakter vi hade i länderna i Östeuropa. Som mest skickade vi ca 200 sådana försändelser sex gånger per år. Detta bidrog starkt till att pastorernas kunskap i Guds ord kunde upprätthållas, även om inte vi kunde vara där fysiskt.

Med jämna mellanrum kunde vi sedan arrangera konferenser på plats i de länder där vi fanns presenterade. Konferenser har hållits i de flesta av de länder där vi arbetat. I den tidiga begynnelsen fick de hållas i hemlighet, men sedan länderna fått sin religiösa frihet, har vi kunna hålla dessa offentligt. Dessa konferenser var alltid uppskattade av pastorerna, som också fick ta med sig sina fruar. Vi hade satt det som ett villkor för att kunna anmäla sig. Anledningen var att vi ansåg att man som makar delar pastorsbördan, även om det är mannen som arbetar som pastor. Vi tror att detta har bidragit till en mer öppen syn på pastorsrollen och att det stärkt makarna i deras gemensamma kallelse. Under senare tid har vi stöttat pastorsutbildningen Asist i Rumänien ekonomiskt.

Bilderna tagna under en konferens i Polen 2004, där pastorer från hela sydvästra Polen deltog.

Piotr Cieslar tillsammans med en god vän (bakom Piotr), från Danmark som medverkade som instruktör vid tillfället.

September 1977, Wisła, Poland

Piotr Cieslar är en av de pastorer i Polen som vi understött ekonomiskt och som varit en av dem som stått som mottagare av de transporter som skickats. Han var även engagerad i det tryckeri som vi skickade.

Jag hade precis kommit tillbaka från Bibelskolan i England och träffade Rune Brännström och hans familj som var på missionsresa tillsammans med Oliver. Oliver kunde på den tiden bara väldigt lite engelska, så han lyssnade under tystnad på mitt samtal med Rune. Den kvällen var vi också på bröllop i vår kyrka. Jag fick veta av Rune att Oliver var intresserad av mission och organiserade även humanitär hjälp. Polen var vid den tiden i ekonomisk kris. Många produkter var helt enkelt inte tillgängliga eller ransonerade och vi fick matkuponger för de flesta livsmedelsprodukterna. Att träffa någon som var intresserad av att hjälpa oss att överleva dessa svåra tider lät väldigt bra.

Oliver gav mig sin adress och bad att jag skulle skriva till honom någon gång. Det enda problemet var språkbarriären. Om allt är OK skulle jag skicka ett vykort till honom med bild på naturen. Om allt inte stod rätt till, skulle jag skicka ett vykort med ett foto av en officiell statlig byggnad. Vi utväxlade några små brev under några år och sedan, när jag gift mig, skickade jag ett vykort från Opole med min nya adress.

Så i februari 1981 kom Oliver och Ulla för att besöka oss och från den stunden började vår relation och riktiga vänskap med Oliver och Ulla att utvecklas på en ny nivå och varade i över 30 år. Det var så allt började. Berättelsen om hur Ulla och hennes vän kom till Opole och fann att jag inte hade min rätta adress är en annan intressant historia. Oliver och Ulla visade sig vara riktiga gudsmänniskor med hjärtan fulla av kärlek till Gud och människor, vilket de förmodligen inte visste.

Resultatet av vår relation var både andlig och materiell. Oliver och Ulla, genom FTM-Mission, sponsrade ett antal pastorer i deras andliga tjänst. De sponsrade många pastorskonferenser i vårt land. De organiserade och skickade tusentals Biblar. De skickade

flera hundra lastbilar med humanitär hjälp för behövande, innehållande mat, skor, kläder och medicinsk utrustning. Tillhandahöll också många proteser för barn som föddes utan ben eller armar eller som förlorat sina händer eller ben i en olycka.

Ett av de områden som Oliver och Ulla var involverade i var att regelbundet tillhandahålla glutenfritt mjöl till barn med celiaki och specialinsulin med sprutor för barn med diabetes. Varje månad kom de med dessa artiklar värda minst 100 000 kronor. Varje gång de hörde att barn led eller hade något särskilt behov, gjorde de allt de kunde för att hjälpa. På grund av allt de gjort under så många år, utan några krav på gentjänster, hedrades Oliver och Ulla många gånger av de polska myndigheterna med olika medaljer, diplom och mottogs alltid med stor ära.

Vid ett tillfälle tillfrågades Oliver av en av de polska regerings-tjänstemännen: "Mr. Oliver, varför gör du det du gör med sådan iver och uppoffring och förväntar dig aldrig något tillbaka?" Vilken fråga! men han svarade: "För att jag är kristen och kristen tro handlar om kärlek. Eftersom jag har upplevt Guds kärlek i mitt eget liv, är detta mitt sätt att visa Guds kärlek på ett praktiskt sätt för andra människor, särskilt de som behöver det". En sådan fråga gav Oliver alltid möjlighet att dela med sig av evangeliet. Eftersom han visade sig vara pålitlig, var människor redo att lyssna på hans vittnesbörd om Kristi kärlek.

Endast himlen kommer att avslöja all den välsignelse som människor i Polen har fått uppleva på grund av att ett par makar svarade positivt på Guds kallelse, att vara ett redskap för Guds välsignelse till de behövande. I en kort text som denna kan jag inte beskriva hur tacksam jag är till Gud för att Han skickade Oliver och Ulla till oss och att de är våra vänner.

Jag är övertygad om att deras verk har gått till himlen före dem och att belöningen redan väntar på dem. Deras arbete var inte förgäves. Uppenbarelseboken 14:13.

Piotr Cieslar, Opole, Polen, Maj 2024

*Ett av de hundratusentals barn som vuxit upp på
de statliga barnhemmen i Rumänien.*

De övergivna barnen

I december 1989, efter drygt 40 år, föll den rumänska diktaturen. I en sumarisk rättegång avrättades rumäniens ledare Nicolae Ceausescu tillsammans med sin fru Elena. Kort därefter blev omvärlden medveten om den oerhörda misär som rådde på de statliga barnhemmen och om barnen som levde på gatan. En situation som landets ledare orsakat genom sin familjepolitik.

I december 1989 nådde det rumänska folkets kamp emot diktatorn Nicolae Ceausescu sitt slut. Ceausescu hade sedan 1967 varit landets statschef tillika dess diktator. Det rumänska folket hade då levt under förtryck i flera decennier. Landets befolkning bevakades av Securitate, landets hemliga polis, och angiveriet bland befolkningen var utbrett. Också bland de kristna.

När landet fick sin politiska och religiösa frihet och gränserna mot omvärlden öppnades, blev hela världen medveten om den till synes bottenlösa misär som landets många barn levde i. I världens nyhetskanaler kablades nyheten ut, många berördes av barnens mycket undermåliga levnadssituation.

Tiotusentals barn bodde på gatorna, i avloppssystemen och på undermåliga statliga institutioner. Under Ceausescus tid vid makten hade landets födelsetal kraftigt ökat, då de rumänska kvinnorna anmodades att föda minst fem barn, preventivmedel var i princip förbjudna. I den mån dessa tilläts, delades preventivmedel enbart ut till kvinnor som fött minst fem barn. Familjer som inte klarade detta, straffades med höga skatter. Barn med missbildningar eller olika handikapp skulle gömmas undan för samhället och omvärlden och glömmas bort. Dessa barn "förvarades" i jordkällare, inlåsta i garderober och skulle inte visas upp i samhället. Att föda ett barn med särskilda, fysiska eller intellektuella behov eller en kombination av dessa, var förenat med stor skam.

Efter att nyheten om dessa barn nått Sverige kom många att engagera sig i dessa barn. De påföljande åren gjordes stora insatser på många olika platser i Rumänien. Många svenska familjer kom att adoptera rumänska barn. Många olika bistånds- och hjälporganisationer kom med hjälp och flera organisationer startades i landet för att sörja för dessa barns behov. Sedan dess har många organisationer kommit och gått. Även om situationen har föränd-

rats och de statliga barnhemmen nu i stort sett är borta, lämnas fortfarande många barn bort. De bakomliggande orsakerna till detta är flera. Social misär, arbetslöshet, missbruk eller kriminalitet eller en kombination av dessa är starkt bidragande orsaker till att problemet kvarstår.

Som ett svar på detta enorma behov grundad av Linda & Lars Hörnberg organisationen Caminul Felix. Organisationen kom att i grunden reformera arbetet bland dessa utsatta och undanskufade barn.

FTM-Mission har sedan 1995, på olika sätt, stöttat Caminul Felix i sitt arbete i Oradea. Vid framförallt två tillfällen har vi, med Guds hjälp, kunnat svara mot två angelägna behov som blivit avgörande i Caminul Felix utveckling. Det första är köpet av den mark i Sintandrei där barnby nummer 2 kom att byggas. Det andra är det hus för unga vuxna som fått namnet Tonårshuset som färdigställdes runt millennieskiftet.

Tonårshuset som inrymmer 14 lägenheter och har byggts på en gammal kyrkogård ger unga vuxna en väg framåt.

Hjälptransporter

Efter att länderna i Östeuropa öppnade upp, kom ett omfattande hjälparbete att dra igång. Under framförallt 80- och 90-talet kom vi att skicka omkring 350 långtradare med nödhjälp till olika länder.

I boken *Min Resa - Från Busfrö till Missionär* skriver Oliver Lindberg om hur dessa hjälptransporter kom att uppta en allt större del av FTM-Missions arbetstid och engagemang. Oliver skriver:

”Under tio-femton år, under åttio och nittio-talet, kunde vi skicka iväg några hundra långtradare med nödhjälp. Några av dem gick till Rumänien, Ukraina och Sovjet, medan resten uteslutande gick till Polen. Varje transport innehöll 80 kubikmeter av varierande artiklar. Vi hade en otrolig förmån när det gällde våra transporter. Under dessa år gick det transporter från Polen till Sverige och i de flesta fall gick långtradarna tomma tillbaka till Polen. Vi fick kunskap om detta och utarbetade en mycket fin kontakt med den svenska speditören, vilket fick till följd att vi fick utnyttja långtradarnas returrenor för våra transporter till en kostnad av endast trehundra kronor per långtradare, vilket var speditörens kostnad. Vi kunde också själva bestämma mottagarort i Polen.

Transporterna kunde innehålla mat, kläder, sjukhusmaterial, sjukhussängar, tandläkarutrustningar, skolbänkar, möbler och lekutrustningar för att nämna något. Vi lät alltid de evangeliska församlingarna på orten stå som mottagare av transporterna, vilket fick till följd att de fick stor favör hos myndigheterna. Församlingarna delade sedan ut hjälpen till det polska folket. Det blev en dörröppnare, för såväl dem som oss, att få en möjlighet att presentera evangelium.”

Vi lät alltid de evangeliska församlingarna på orten stå som mottagare av transporterna, vilket fick till följd att de fick stor favör hos myndigheterna.

En långvarig vänskap

Pastor Sam Smucker är grundare till församlingen Worship Center i Pennsylvania, USA. För FTM-Mission har den här vänskapsrelationen med församlingen och pastor Sam betytt oerhört mycket genom åren. Här delar pastor Sam några av dessa minnen.

Jag mötte Oliver & Ulla Lindberg första gången 1983 genom min kusin, Sherlyn och jag kände en omedelbar kontakt med Oliver och Ulla och deras familj. Vi bjöd in dem att besöka oss i Lancaster, Pennsylvania, USA. Vi bjöd också in dem att bli missionärer i vår församling, Worship Center. Vi har besökt varandras hem många gånger genom åren. Vår vänskap blev en underbar relation som varat i 40 år. Vi är evigt tacksamma för den inverkan familjen Lindberg har haft på våra liv och vår församlings gudstjänstliv.

Oliver och Ullas medkänsla för lidande människor berörde våra hjärtan djupt. Den djupa medkänslan hjälpte oss som församling att tänka missionsinriktat och att få en kärlek till världens nationer. Olivers visionära inställning till livet och missionstjänsten inspirerade oss att nå utanför vår församlings fyra väggar och ha siktet inställt på att förmedla hopp, hjälp och helande till världens nationer. Som församling blev vi inspirerade att ta steg i tro och nå nya områden i världen.

Oliver och jag reste till Polen och Rumänien och flera andra nationer i den delen av världen. Vi genomförde pastorskonferenser och transporterade Biblar till människor som inte hade några Biblar. Vi tog också många hjälptransporter med material till behövande.

Jag har många underbara minnen från våra resor tillsammans. På en sådan resa tog vi en nattfärja från Sverige till Polen. Vi hade en stor kartong med Biblar i vårt fordon och jag undrade hur vi skulle få in dem i Polen. Oliver märkte att jag hade ett par nya jeans. Han sa: "Jag känner att den helige Ande säger att du ska lägga jeansen ovanpå kläderna i din resväska". Så jag vek ihop jeansen

sen och la dem ovanpå mina kläder, så att när resväskan öppnades var jeansen det första man skulle se. När vi kom till gränsövergången sa officeren till mig med stark röst att öppna min resväska. När jag öppnade resväskan såg han jeansen och undrade vad det var. Jag sa till honom att det var ett par nya jeans och frågade honom om han ville ha dem. Han sa att han ville ha dem, så jag gav honom jeansen och han vinkade oss att passera igenom gränsen. Han tittade aldrig in i vårt fordon där alla Biblarna fanns. När vi kom till pastorskonferensen var pastorerna mycket glada över att ta emot Biblarna för sig själva och för människorna i deras församlingar. Några av pastorerna och många av människorna i deras församlingar hade aldrig tidigare ägt en egen Bibel. Detta var en viktig del av Olivers vision. Det gav honom stor glädje att lägga Guds ord i människors händer. Många sådana resor och upplevelser fortsatte att sätta präge på mitt och vår församlings liv.

När Oliver kallades hem för att vara med Herren, blev vi väldigt ledsna och saknar honom mycket. Vi är glada att Oliver är i vår framtid och att vi en dag kommer att återförenas med honom. Vi är glada att Oliver och Ullas son Jörgen och hans fru Maria fortsätter denna tjänst att nå ut till länderna i Östeuropa med Jesu Kristi kärlek. När denna tjänst sträcker sig in i framtiden och tar steg av tro för att fortsätta att uppfylla den vision som Gud har gett, kommer många fler människor att få hopp, hjälp och helande i Jesu namn. Oliver hejar på från himlens läktare. Sherlyn och jag ber att FTM-Mission ska fortsätta att fullgöra sitt uppdrag från Gud med Jörgen och Maria som ledarna för detta missionsarbete.

*Samuel Smucker
Pastor*

*En av bibelskolans dåvarande elever,
Lenora Leivi, prövar den nya studioutrustningen.*

Östeuropeiska Bibelskolan

Sedan 2007 har FTM-Mission stöttat Östeuropeiska Bibelskolan med olika projekt. FTM-Mission har bland annat byggt och delvis bekostat två radiostudior. Här följer en kort tillbakablick över det arbete som vi gjort på bibelskolan under åren.

Guds ord kan spridas på många olika sätt. Ett av dessa sätt är media och då i synnerhet radiomediet som är ett tidlöst media. Genom åren har många unga människor fått sin teologiska och mediala utbildning på den här skolan. Många av skolans tidigare elever är idag ute på missionsfältet eller tjänar som pastorer i någon församling. Skolan har också utbildat många elever i media. Flera av skolans tidigare elever arbetar idag med media på olika sätt.

Vid framförallt två tillfällen har FTM-Mission donerat teknisk utrustning till Bibelskolans båda radiostudior. Den ena är en traditionell inspelningsstudio, den andra är byggd som en sändningsstudio, för sändningar på Internet och för produktion av video och övrig social media. Den kan även användas för inspelning av POD-radio.

Under flera års tid undervisade Jörgen Lindberg och Craciun Derecichei på skolan i ljudteknik, som ett led i att ge de rumänska församlingarna en möjlighet att höja kunskapsnivån hos församlingarnas ljudtekniker. FTM-Mission har också vid några tillfällen donerat teknisk utrustning till skolan.

Det är inspirerande och intressant att få följa skolans arbete som också förändras över tid. Att kunna sprida evangeliet på ett relevant sätt i en relevant tid är så oerhört angeläget och viktigt. Det arbete som skolan gör är betydelsefullt för den tid som vi lever i nu.

Övre bilden: Den första studio som byggdes bekostades av FTM-Mission.

Några år senare byggdes studio nr 2. Utrustningen var en donation från Brunnsparkskyrkan i Tranås.

Blaj, Rumänien. Pastor Trajan Caputa och Oliver Lindberg under en gudstjänst en kall morgon i februari 1990. Bakom dem en vägg med tegelstenar från kyrkan som rivits ner av myndigheterna.

Kyrkbyggen i Östeuropa

Genom åren har FTM-Mission helt eller delvis varit med och bekostat uppförandet av kyrkolokaler i framför allt Rumänien, men även i Kazan i södra Ryssland.

Varje tillfälle är unikt. Men vid varje tillfälle har Gud försett med de ekonomiska medel som behövs för att kunna uppföra dessa möteslokaler. Vi skulle kunna skriva om dem vart och ett, men det skulle ta allt för mycket text i anspråk. Men inte desto mindre gläds vi vid varje tillfälle en sådan kyrkolokal kunnat uppföras. Glädjen har också varit stor hos dem som stått som mottagare.

En av de kyrkbyggen som står ut lite ifrån mängden är den historia som utspelar sig i staden Blaj (uttalas Blash) i Rumänien. Vi fick ta emot en vädjan om hjälp till byggnation av en kyrkolokal. Tack vare gemensamma insatser kunde vi hjälpa församlingen ekonomiskt till uppförandet av en kyrkolokal. Vid två tidigare tillfällen, efter att byggnation påbörjats, kom myndigheterna och rev ner bygget med bulldozers. Vid tidpunkten var Trajan Caputa pastor i församlingen.

På bilden här till vänster står Oliver Lindberg och pastor Trajan Caputa (längst bort i bild) vid en utomhusgudstjänst på platsen där deras kyrka en gång stod. Många hade samlats vid tillfället. I den här gudstjänsten upplevde Oliver hur tegelstenarna från den raserade kyrkan bakom honom började att "tala" till honom, med orden "bygg upp oss igen". Kort därefter påbörjades återuppbyggnaden av kyrkolokalen. Det var vid detta det tredje försöket som myndigheterna lät kyrkobyggnaden få stå kvar. Byggnaden finns fortfarande kvar och tjänar än idag som möteslokal till Baptistförsamlingen Emanuel.

Vi har även varit delaktiga i uppförande av andra kyrkolokaler, där framförallt dessa kan omnämnas: Filadelfia, Oradea, Tabor, Oradea samt Speranta i Petru Groza, nuvarande Stej. Under senare år har vi varit med vid uppförandet av en kyrkolokal i Spinus, Rumänien, samt en tillbyggnation i Les och en byggnation i Batar, där vi försåg församlingen med en ljudanläggning. En kyrkolokal har även byggts i Basjkortostan, Kazan i södra Ryssland med ekonomisk hjälp från FTM-Mission.

Bilden ovan. Petru Groza, nuvarande Stej. Bilden nedan är från Spinus som idag är den enda evangeliska församlingen på orten. Båda i Rumänien.

Polen. Ortoped Tage Plym provar ut en armprotes på en liten flicka.

Hjälp till handikappade

Allt sedan starten 1984 har FTM-Mission haft förmånen att via våra kontakter kunna förmedla hjälp till behövande människor. Att förse handikappade med proteser är en del i detta arbete.

Det började i Polen. Via våra samarbetspartners i Polen fick vi kännedom om människor i behov av att få en protes. Länderna i Östeuropa har historiskt sett inte prioriterat hjälpen till människor med dessa problem. Sjukvårdssystemen har inte varit lika utbyggda som i Västeuropa. Många gånger skuffades människor med olika fysiska behov undan och glömdes bort. De var en skam och en börda för samhället.

Tack vare goda kontakter i väst har vi under åren kunnat förse människor i alla åldrar med proteser i alla dess former. En stor del av detta arbete utfördes av ortopedén Tage Plym som vi lärt känna. Under en följd av år reste han med oss till Polen för att på plats möta detta behov. Han mätte och gjöt formar i gips för att sedan tillverka proteserna hemma i Sverige. Han reste sedan tillbaka för att justera in proteserna. På så sätt kunde många människor, som annars fått leva utan en protes, få en möjlighet till ett bättre och mer värdigt liv.

Under senare år har detta arbete kunnat fortsätta, men då i Rumänien. Genom goda kontakter på TheraNova, Oradea en av Östeuropas bästa och mest avancerade ortopedkliniker för utprovning av proteser, har vi kunnat fortsätta denna hjälp. Under flera år har vi haft förmånen att kunna hjälpa flera unga människor till en ny och mer fullödigtillvaro, där de, tack vare proteserna, kunnat återgå till ett normalt liv. På bilderna ser ni några av de som under åren fått ta emot en protes, tack vare ekonomisk hjälp från FTM-Mission. På nästa uppslag finns ett antal personer som alla, helt eller delvis, fått ekonomisk hjälp till en protes genom FTM-Mission.

Andrea, Tudor, Daniel och Alex som fått hjälp.

Unuti fick en armprotes.

Arbetet bland romerna

Ett av de områden som FTM-Mission försökt göra skillnad är arbetet bland Östeuropas romer. Romerna tillhör Europas största minoritet. Romerna finns i varje europeiskt land, även hos oss här i Skandinavien. I Europa finns omkring 11 miljoner romer.

Romerna kom till Europa från Indien troligtvis redan under 1000-talet. På 1300-talet tjänstgjorde många romer i det Osmanska rikets armé som bekämpade länder i västra Europa. Det var på grund av sin stora yrkesskicklighet i läder och olika metaller som de fick tjänstgöra där. När det Osmanska riket föll, blev många romer kvar i de europeiska länderna, där de sedan har blivit kvar. Efter att Rumänien avskaffade slaveriet 1860, skedde en stor migrantvåg av romer genom hela Europa.

Utan ett eget hemland har romerna ofta varit föremål för marginalisering och antiziganism. Även hos oss har romerna under de senaste åren blivit ett inslag i vår egen vardag.

I Rumänien finns idag ca 2,5 miljoner romer. De är en del av stadsbilden, men ofta lever de ett utsatt och marginaliserat liv. Analfabitismen är fortfarande utbredd. Ca 75% av romerna som växer upp idag är inte läs- och skrivkunniga. Den siffran är ca 5% för övriga rumäner. Av dessa lever ca 90 % under FN:s fattigdomsgräns. Detta skall jämföras med de 17% för övriga Europa. Bara ett av fem romska barn går regelbundet i skolan. En skrämmande verklighet.

FTM-Mission har framför allt varit verksamma i två olika sammanhang. Vi har medverkat via pastor Florin Popa att förbättra livsvillkoren för romer i staden Tinca, där en romsk koloni med några tusen romer lever, samt att vi regelbundet stöttar organisationen Löftenas Barn i Oradea. Organisationen arbetar aktivt för att öka läs- och skrivkunnigheten bland romska barn, samt att bevara deras kulturella arv. Organisationen arbetar utifrån en tydlig kristen värdegrund.

Romska barn som kommer till Löftenas Barn. Här får de hjälp med sina läxor, spela datorspel, lära sig spela ett instrument och lära sig bibelverser utantill.

40 år av hjälparbete

En av de pastorer som arbetat tillsammans med FTM-Mission under nästan hela dess existens heter Dan Mitra. Här skriver han om sina upplevelser och vad hjälpen fått betyda.

Första gången jag träffade Oliver Lindberg var i februari 1990, bara två månader efter den rumänska revolutionen. Han kom för att besöka vår församling i Oradea tillsammans med en annan broder och jag var då deras tolk. De kom nu öppet, efter att under flera år ha besökt oss i hemlighet, för att ta med kristen litteratur och pengar för att bygga kyrkor. Oliver var så full av medkänsla och önskade att dela allt han hade med sina bröder och systrar, som av den kommunistiska regimen berövas alla grundläggande behov för att kunna leva.

Vår situation då liknande den som var på Kuba, så han behövde ett "brohuvud" i Oradea; någon pålitlig som kunde ta emot och rättvist fördela den hjälp han var på väg att skicka. Detta brohuvud blev det nyetablerade pingstrumänska missionssällskapet som tillhandahöll ett juridiskt paraply för donationer, förvaringsplats, tolkning, transport och distribution av mat, kläder, rengöringsmaterial. Till och med medicinskt förråd till sjukhus.

Jag slutade mitt jobb som elektriker med en anständig lön och började att hjälpa till med detta arbete. Det vill säga att leva i tro och utföra helt nya arbetsuppgifter. För mig innebar det att översätta, publicera, trycka, lasta av hjälpsändningar, utveckla rättvisa regler för distribution. Även utveckla regler för korrespondensbielkurser. Jag blev kontaktytan mellan utländska besökare som ville predika, undervisa eller organisera olika konferenser.

FTM-Mission hjälpte oss på många områden. Vi blev vänner med sjukhus, barnhem och skolor på grund av det material som donerats dit. Men mest av allt hjälpte FTM-Mission till med att lindra det enorma behovet av mat, kläder, mjölkpulver, blöjor, skor för barn och vuxna. Varför säger jag enorma behov? För förutom bristen på inhemsk produktion av dessa föremål, under de första 10 åren efter revolutionen, var det en otrolig inflation. Det betyder att värdet på vår valuta sjönk dramatiskt.

Jag minns att Oliver bjöd in mig och min fru Maria till en konferens i Sverige 1992. För min månadslön köpte jag ett par nya skor. 1996 fick vi två barn och Maria fick gå tillbaka till jobbet för att kunna möta våra behov. Det var då i januari 1996 som FTM-Mission beslutade att ge ett månatligt ekonomiskt stöd, så att Maria kunde stanna hemma med barnen, medan jag var engagerad på heltid i arbetet.

På den tiden var jag programledare på radiokanalen Evangeliets Röst här i Oradea som sände dygnet runt. Detta utan att ha en programbank. Detta betydde att vi var tvungna att producera kontinuerligt för att kunna sända. Jag var därför tvungen att arbeta extra timmar. Radion gav oss den utlovade lönen, men inflationen krympte dess värde varje månad. Hade jag inte haft stödet från FTM-Mission, vet jag inte hur vi skulle klarat oss.

Efter att jag lämnat radion startade jag en helt ny tjänst med dramat Himmelens portar och Helvetets flammor. Detta pionjärbete innebar två veckor i månaden borta från familjen. Under dessa fyra år, med två små barn i hemmet, fyllde FTM-Missions hjälp ett enormt behov. Därefter, under 13 år, arbetade jag med min bror Samuil på ett dagcenter för romska barn. Återigen var hjälpen från FTM-Mission en livräddare för vår familj.

År 2015 började jag en pastorstjänst och till min förvåning erbjöd en kristen affärsman mig en lön i sitt företag, en sorts "falsk" konsult, för att hjälpa mig ekonomiskt. Detta för att församlingen låg i hans by. Jag tackade ja, men följande natt kunde jag höra hur Gud förbjöd mig att acceptera erbjudandet. Så jag sa till honom att jag uppskattade hans erbjudande, men min ande manade mig att tacka nej. Jag visste nämligen av andra pastorer, att den som ger dig lön också bestämmer reglerna. Under nästan 10 år som jag tjänat som pastor har jag tydligt sett hur Gud välsignat. Det är inte bra att vara ekonomiskt beroende av den jag tjänar. Den välsignelsen tillskriver jag FTM-Mission, min trogne partner i mina olika evangeliska arbeten. Det var Gud som orkestrerade olika inkomstkällor varje månad och alltefter våra behov. Men jag måste erkänna att varje månad är ett mirakel i detta avseende.

Dan Mitra, pastor

Republiken Moldavien

Republiken Moldavien ligger inklämt mellan Rumänien och Ukraina i utkanten av Europa. Moldavien är ett vackert land, men också Europas fattigaste. Sedan juni 2010 finns FTM-Mission representerat i Republiken Moldavien.

Moldavien, ett litet land inklämt mellan Rumänien i väster och Ukraina i öster. Endast en dagsresa bort från vår egen bekvämlighet. Ett litet undanskymt land det historiskt sett inte pratats och skrivs så mycket om i media. Här finns etniska ryssar, ukrainare, rumäner, bulgarer och i söder minoritetsfolket gagauzer som lever på en yta stor som Öland. Moldavien har ett innevånarantal på ca 3,3 miljoner (2024), men har, på grund av landets ekonomiska situation, korruption och allmän misskötsel, under en följd av år, tappat en fjärdedel av sin befolkning. Många väljer, med hopp om en bättre framtid, att bo och arbeta i andra länder. Moldavien har den högsta avbefolkningstakten i hela Europa, där mellan 40-50 000 innevånare årligen, med en medelålder på 34 år, väljer att lämna för gott. Som enda land i Europa har Moldavien en negativ befolkningsutveckling (2024).

Landet har ingen egen energiproduktion, utan är i hög grad beroende av import av både elektricitet och naturgas. Det är företrädesvis rysk naturgas som importerats från Ukraina. Men nu byggs infrastruktur för import av naturgas och elektricitet från Rumänien. Detta för att minska beroendet av rysk energi och närma sig EU och Västeuropa.

Idag, 2024, ligger medianlönen på ca 6 000 kronor i månaden. En genomsnittlig pensionär får ca 2 200 kronor i månaden i pension. Sedan pandemin 2020-22 har landet drabbats av en hög inflation mycket tack vare oroligheter i närområdet. Moldavien kämpar också en ojämnhet mot korruption och ekonomisk misskötsel. Men på senare år har framsteg gjorts för att åtgärda dessa problem. Moldavien är, per capita räknat, en av världens största vinexportörer. Jordbruket är den sektor som dominerar landets ekonomi.

Det var efter ett tilltal från Gud redan 2007 som FTM-Mission tre år senare besökte landet för första gången. Sedan dess har FTM-Mission, i samarbete med den lokala Pingstförsamlingen och stiftelsen *Ett Bröd om Dagen*, stöttat fler olika sociala och hu-

manitära insatser i staden Glodeni på ca 10 000 innevånare, beläget i nordvästra delen av landet. I Glodeni är fattigdomen och hungern som kommer i dess följd stundtals mycket påtaglig.

Projekten syftar till att ge de mest socialt utsatta människorna sitt dagliga bröd. Varje månad bakas bröd som sedan kostnadsfritt delas ut. Idag, 2024, får ca 150-200 personer ta emot detta bröd. Många går hungriga, ibland i dagar i sträck, därför blir detta bröd livsavgörande. För många utgör detta bröd basfödan. Vi inser att utan detta bröd skulle människor snart gå under.

Då vi besökt staden har vi på nära håll sett det lidande många människor lever under. Den sociala misären är på sina håll utbredd och ibland svår. Människor, barn som vuxna, ibland med flera olika fysiska och mentala handikapp, får begränsad hjälp från myndigheterna. Pastorsparet Igor och Svetlana Lazar är en av få som försöker lindra denna nöd.

Som ett komplement till utdelningen av bröd har FTM-Mission även startat ett småskaligt matpaketsprojekt. I dagsläget får ett 30-tal familjer dessa matpaket. Vi vet att båda dessa projekt fyller en betydelsefull och viktig funktion.

Vid sidan av dessa projekt, stödjer FTM-Mission församlingen i sitt övriga arbete, både socialt och evangeliskt. Varje dag kommer ett 15-tal föräldralösa barn till församlingen för att äta. Många unga kommer också till den klubbaktivitet som församlingen ordnar som heter Klubb Hopp.

Vi stöttar även ett sommarläger varje år, där ett 100-tal barn i varierande åldrar får vara med på läger under några dagar.

FTM-Mission medverkar också i andra humanitära punktinsatser, allteftersom de kommer i vår väg. Nöden är som sagt stor och många är i behov av hjälp. Det är inte alltid möjligt att alltid hjälpa alla, men med de resurser vi har tillgängliga, gör vi vad som är möjligt för att lindra nöden och utsattheten människor lever under.

Svetlana Lazar, pastorsfru, tillsammans med en kvinna som precis fått ta emot en lev bröd.

Pastor Igor Lazar delar ut bröd efter en gudstjänst.

Ett bröd om dagen

Projektet Ett Bröd om Dagen startade 2002 på initiativ av den rumänske pastorn Ilie Jolta. Detta som ett direkt svar på den omfattande hunger som rådde i Glodeni, Moldavien. Under det första året ökade antalet som fick en enstaka brödlimpa till 50. Idag, 2024, får ett par hundra personer dagligt bröd.

Efter vårt besök 2010 beslutade FTM-Mission att vi önskade stödja det sociala och evangeliska arbetet i Glodeni. Kort därefter samlades då in medel för att kunna köpa in en ny utrustning till bageriet som finns i anslutning till församlingens lokaler. Den befintliga var gammal, mycket sliten och omodern.

Under sommarmånaderna samlade vi in ca 160 000 kronor som möjliggjorde att vi kunde genomföra denna viktiga förändring. Sedan dess har vi stöttat detta projekt ekonomiskt.

Varje vecka bakas det bröd som delas ut i samband med församlingens gudstjänster, men också vid regelbundna hembesök till dem som inte kan komma på grund av sjukdom eller ålder.

Dessa hembesök har blivit allt viktigare, inte bara för dem som står som mottagare, utan det har också inneburit att församlingens kontaktyta mot samhället blivit många gånger större. Makarna Igor och Svetlana Lazar, som leder arbetet, har genom dessa hembesök kunnat komma människor nära. Relationer skapas som möjliggör ett fördjupat sätt att arbeta.

Detta har inneburit att nya människor börjat komma till församlingens olika samlingar och gudstjänster. Människor som aldrig tidigare varit öppna för evangeliet, har nu öppnat sitt hjärta och tagit emot frälsning och också låtit döpa sig. Idag är det en församling som bättre möter de sociala behoven i samhället och som genom sitt arbete också blivit en central punkt i många människors dagliga liv. Stiftelsen delar också ut matpaket där brödet ingår.

De inköpta jäs- och bakugnarna. Degknådaren är till stor välsignelse, då degen annars som tidigare knådades för hand.

Med öm hand knådas de mindre bullarna innan de läggs i formar för att bli limpor.

Dagkollo & Sommarläger

Varje sommar sedan 2011 har församlingen i Glodeni, Moldavien arrangerat aktiviteter för barnen i samhället. Dessa har uppskattats mycket av de barn som kommit till dessa aktiviteter. En sådan aktivitet är sommarläger för barn i olika åldrar.

Efter att vi börjat engagera oss i arbetet i församlingen i Glodeni, kom en förfrågan från pastor Igor om vi kunde tänka oss att hjälpa till med att finansiera och organisera sommarläger och sommarkollo för barnen i Glodeni. Detta innebär att vi, sedan starten 2011, ser till att det finns pengar för att kunna bjuda in dessa barn till en av de populäraste sommaraktiviteterna i staden. Det första året kom ca 35 barn.

Under åren har vi sett hur allt fler barn anmäler sig. Idag samlar dessa läger ett hundratal barn. Varje sommar försöker vi hålla två läger, ett för de yngre barnen och ett tonårsläger. Ibland hålls det på en annan ort, där också många fler ungdomar deltar.

Tack vare ett engagemang från en amerikansk församling, Worship Center i Lancaster PA, har vi haft engagerade ledare som under en följd av år ansvarat för innehållet i dessa läger.

Vi kan se att dessa läger varit viktiga, inte bara för församlingen utan också för familjerna och barnen. Sommaren är en svår tid för barnen, då avsaknaden av rutiner gör att många driver omkring. Farorna är många och det är lätt att dessa barn blir utsatta för olika mörka och destruktiva krafter. Därför fyller dessa läger en viktig funktion. Vi har också sett till så att barnen går hem mätta i magen, då det stora flertalet av dessa barn kommer från socialt utsatta familjer som inte alltid har möjlighet att tillgodose barnens behov.

Sommarlägren har också inneburit en stor förändring för församlingen, då man knutit kontakt med många familjer som annars kanske inte hade kommit inom hörhåll för evangeliet. Tack vare dessa läger har flera familjer kommit till tro och låtit döpa sig och kommit med i församlingen. En utveckling som vi är oerhört tacksamma för.

Gruppbild från ett av många sommarläger.

Barnen erbjuds, vid sidan av frukost och lunch, också ett lagat mål mat innan dagen är slut.

Utdelning av matpaket

På föregående sida berättade vi om hur bröd delas ut i staden Glodeni, Moldavien. I samma församling pågår också ett annat projekt som FTM-Mission är delaktig i och stöttar ekonomiskt. Detta är produktion av bröd som sedan delas ut kostnadsfritt.

Utdelning av bröd startade 2002, långt innan FTM-Mission kom in i bilden. Ganska snart efter att vi introducerades av pastor Ilie Jolta och efter att vi besökt pastor Igor i Moldavien första gången, upplevde vi att det saknades en dimension i detta hjälparbete. Visst, människor blev hjälpta och deras magar blev mättade, men det fanns ingen naturlig ingång att närmare lära känna de människor som fick ta emot brödet. Kanske ville Gud någonting mer?

Efter att vi besökt landet ett par gånger till under 2011 började Gud att tala. Vi upplevde att vi skulle prova att även dela ut matkassar till de familjer och hushåll som hade det allra tuffast. Ett antal matkassar med basvaror och annat vi ansåg vara till nytta köpes in. Då de allra flesta saknar kylskåp, blir utbudet något begränsat, men vi tog de saker vi ansåg fylla ett bra behov. På bilden här intill kan du se ett exempel på vad detta kan vara. Kassens innehåll förändras också efter årstid.

Med trevande steg påbörjades ett helt nytt kapitel i församlingens historia; att besöka människor i deras hem. Föga anade vi då vad detta skulle innebära för framtiden. Men Gud visste!

Vid mitt första besök 2010, även om vi inte såg hela bilden då, levde församlingen en stagnerande tillvaro, med en handfull medlemmar, många var i hög ålder. I förhållande till samhället var församlingen ganska marginaliserad. Allteftersom fler hem besöktes, märkte vi också det enorma behov som fanns. Vi beslutade därför att utöka antalet till några fler. Fler hem kunde besökas, fler familjer fick en naturligare kontakt med församlingen.

Det skall också sägas, att vid denna tidpunkt bedrev inte de sociala myndigheterna någon sådan hjälpverksamhet. Därför var den sociala nöden också stor. Snart märkte vi hur saker började att förändras. Människor började att dela med sig av sina bekymmer.

Vi kunde erbjuda bön och omtanke om det som bekymrade dem. Sakta växte förtroendet för makarna Lazar som stod för merparten av detta arbete. Vi såg att detta arbete också skapade en rörelse in i församlingen. Några fattade mod och efter att man fått en inbjudan, vågade man besöka en samling eller gudstjänst.

Till en början mestadels äldre, men snart började även barnfamiljer besöka församlingen. Nu uppstod helt plötsligt andra behov till följd av att fler började besöka församlingens gudstjänster. Tack vare detta projekt, har församlingen idag vuxit och har ett livaktigt barn och tonårsarbete. Församlingen har flyttat sina positioner och är väl ansedd av både innevånare och politiker i staden.

Pastor Igor Lazar visar hur ett matpaket kan se ut.

Tider av Guds vidrörande

Pastor Igor Lazar skriver om arbetet i Glodeni och vad 14 års samarbete med FTM-Mission har fått innebära. Tacksamheten för vad Gud gjort är stor.

Pingstförsamlingen Heliga Trefaldighetskyrkan i Glodeni invigdes officiellt och började sin verksamhet den 10 december 2000. Vid dess början hade församlingen tio medlemmar som bad om ett andligt uppvaknande bland människorna som bodde i Glodeni. Två år senare, 2002, fick vi ett Herrens tilltal. Han sade till oss att: "Ni kan inte erbjuda evangeliet till de hungriga och fattiga, om ni inte först ger dem något att äta".

Så 2002, på Herrens uppmaning, började vi att besöka människors hem för att dela ut bröd till dem. Kort därefter inköptes den första elektriska bakugnen. Av dem vi besökte, kom väldigt få till församlingen. Vi bad till Gud att han skulle beröra dessa människors hjärtan: alla de socialt utsatta och fattiga i vår stad Glodeni.

Sedan följde tio år då vi delade evangeliet till människor genom olika metoder. I början var människor kalla, likgiltiga, utan hopp och utan framtid. De friska blev allt sjukare, de fattiga och behövande allt fler. Alla var slitna och hårt belastade. Många var kraftigt belånade för att klara sin vardag.

När Gud kommer sker förändring

En dag 2010 fick vi bönesvar. Församlingen som hade haft en svag början, fick nu uppleva hur allt sakta förändrades när FTM-Mission började hjälpa församlingen. Allt kom tillbaka till liv. Staden Glodeni, med dess behövande, började lära sig om en Gud som bryr sig om dem.

Med start 2011 började församlingen också att dela ut matpaket, trettio till antalet, till behövande människor. Gud nådde nu de behövande genom både bröd och matprodukter. Efter detta började människorna, i litet antal, komma till församlingens olika aktiviteter. Vi noterade nu en tid då Gud började välsigna arbetet och människor började besöka församlingen.

Om jag skulle återge händelserna från det förflutna, vill jag berätta följande. Jag skulle observera Guds hand i arbetet genom de projekt som genomfördes genom hjälp från FTM-Mission. De sociala projekten visade människor hur mycket Gud älskar dem. I församlingen förändrades allt. Människor började komma till

kyrkan. Kyrkobyggnaden var inte längre öde. I dess utrymme började många aktiviteter genomföras: som ett dagcenter för barn, dagläger för barn, bibelstudier för alla och utdelning av bröd och matpaket.

Som ett resultat av FTM-Missions arbete under de senaste 14 åren, kommer människor till tro varje år och döps i vatten. Vi har glädjen att se själar räddas, liv förändras, och allt detta gör Gud genom de sociala projekten Ett Bröd om Dagen, där människor får bröd och genom matpaketsprojektet.

Församlingen består för närvarande av 40 medlemmar, men ca 100 personer kommer till kyrkans aktiviteter. Varje år anordnar vi läger för barn. Varje år döps människor och Gud lägger, genom den helige Ande, frälsta själar till sin församling.

Effekten som skapas av FTM-Missions engagemang märks än idag. Alla kommunala enheter i Glodeni ser och hör om Gud som är engagerad i människors liv genom sociala projekt. Tack och lov för den inverkan som FTM-Mission har skapat i människorna i Glodeni under de senaste 14 åren.

Idag får de hungriga mat och de behövande hjälp och stöd av Gud genom Hans ord och de sociala projekten. Nu blir många av dem som får del av projekten också troende och kommer med i församlingen och kan kalla sig för ett Guds barn. Må Gud fortsätta att förbarma sig över alla behövande i Glodeni.

Pastor Igor Lazar

Igor & Svetlana Lazar.

Levnadsvillkoren för många äldre har varit mycket svår. Många har tvingats leva i undermåliga bostäder. Kvinnan på bilden bodde i detta fallfärdiga hus.

Individuell människohjälp

Arbetet i Moldavien, men också i Rumänien, har inneburit hjälp till människor som hamnat i en mycket svår livssituation. Det mänskliga lidandet har i dessa fall varit stort och vi har då kunnat medverka till att dessa människor blivit hjälpta.

Många människor lever mycket utsatt och är sårbara utifrån flera olika orsaker. Jesu egna ord om att "vadhelst ni gjort mot en av dessa mina minsta" har varit ett ledord i de insatser vi gjort. Ibland har vi tyvärr kommit för sent för att hjälpen ska kunnat göra skillnad. Men då är det viktigt att vi gjort ett ärligt försök att kunna hjälpa.

Ett sådant fall har varit Valentina som vi lärde känna 2019. Hon var svårt sjuk i livmoderhalscancer. På grund av att hon inte hade pengar att betala sin sjukvårdsförsäkring, kunde sjukvården inte ge henne den hjälp hon behövde. Vi löste alla de praktiska frågorna och hon kunde påbörja en behandling. Tyvärr överlevde hon inte, då hjälpen vi kunde erbjuda kom alldeles för sent. Men i efterdyningarna av hennes bortgång har vi istället kunnat hjälpa hennes barn. Framför allt hennes två döttrar; Anastasia och Sneshana som nu båda är gifta och har bildat familj och lever bra liv tillsammans med sina respektive familjer.

Vi har även kunnat hjälpa en handikappad man, Vladislav, med en benprotes.

Övre bilden: Valentina tillsammans med sina tre barn; Sneshana, Vova och Anastasia och en god vän till familjen, Ivan, som efter Valentinas död flyttade in och tog hand om barnen.

Nedre bilden. Valentina tillsammans med Svetlana Lazar i Chisinau i samband med en av behandlingarna.

Med blick mot framtiden

Vår innerliga förhoppning är att vi genom detta jubileumshäfte kunnat förmedla något av det som FTM-Mission, med Guds hjälp, fått vara delaktiga i under 40 år. Det är Gud som en gång gav visionen om det arbete FTM-Mission skulle utföra. En vision som vi vet också ligger till grund för det arbete som vi gör idag.

Vi tror att mycket finns att göra och att vårt uppdrag ännu inte är slutfört. Vi ser med förväntan fram emot vad Gud vill göra de år som ligger framför. Tack för att du tagit dig tid att läsa denna minnesskrift. Det betyder mycket för oss att ha fått dela en liten del av allt det som FTM-Mission fått vara med om under dessa 40 år. Samt ge röst åt några som fått stå som representat för dem som fått del av hjälpen.

Fortsatt vill vi vara med och göra den här världen till en lite bättre plats och tillsammans med våra samarbetspartners, förkunna evangelium för människor som ännu inte hört om vad Jesus kan och förmår göra. Vi riktar ett tack till dig som på olika sätt varit med och stöttat FTM-Mission genom åren. Ditt engagemang, dina förböner och dina gåvor är det som gör detta arbete möjligt.

Tack!

”När Ulla och jag den 1 december 1984 stod inför ett av vårt livs viktigaste, men också svåraste, beslut nämligen att grunda FTM-Mission, kände vi oss ungefär som lärjungarna troligen kände sig när de stod inför Jesu uppmaning att förse en stor skara människor med mat, 5000 män förutom kvinnor och barn. Vad hade de? Ja, inte var det mycket, fem bröd och två fiskar. Samma känsla av förväntan av ett gudomligt mirakel kände vi när vi denna dag gick till de tomma kontorslokalerna här i Tranås.”

Utdrag ur boken

Min resa - Från Busfrö till missionär

FTM-Mission, Box 311 573 24 Tranås • e-post info@ftm-mission.org

© 2024 FTM-Mission Skandinavien. Alla rättigheter förbehållna.